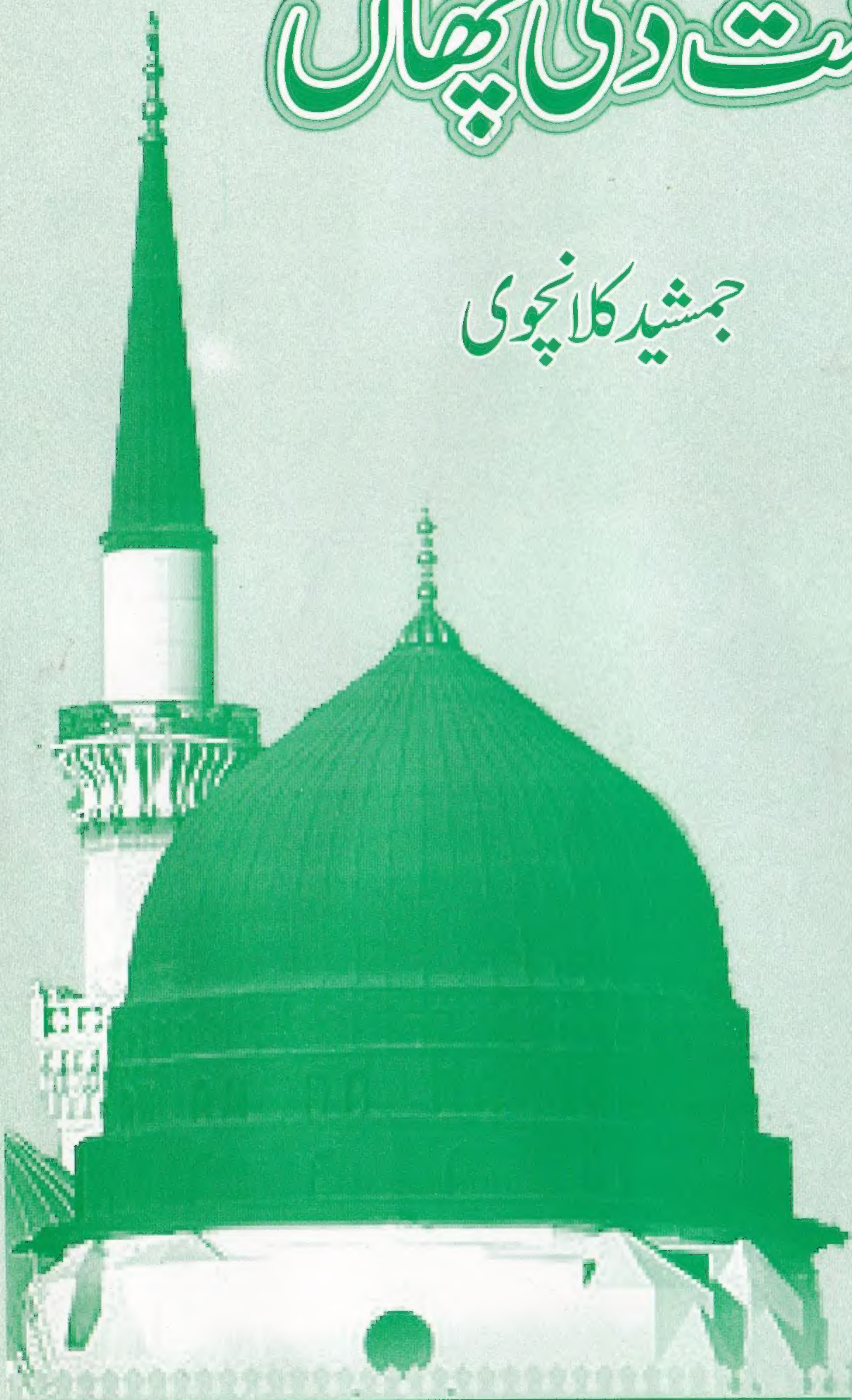

رحمت دی چھاں

جمشید کلاںچوی

رحمت دی چھال

جمشید کلا پنچوی اعوان

ناشر

اکادمی سرائیکی ادب (رجسٹرڈ) بہاول پور

سب سے حق ناشر دے متہ متھیکڑے هن

ناں کتاب	رحمت دی چھاں
زبان	سرائیکی
مصنف	جمشید کلا نچوی اعوان
فرمائش	ہمراز اچوی
نگران اشاعت	نصیر احمد قریشی
ایڈیشن	پہلا
تاریخ اشاعت	ستمبر 2012ء
چھاپن والے	جھوک پرنٹرز ملتان
ناشر	اکادمی سرائیکی ادب (رجسٹرڈ) بہاولپور
کمپوزنگ	ریاض حسین بھٹہ
ہدیہ	40 روپے

ملن دا پتہ

دلشاد کلا نچوی سرائیکی لائبریری

ماڈل ٹاؤن اے بہاولپور

0300-9689203

انتساب

میں آپڑیں ایں کاوش کوں
محترم سہیں ارشد خاثر صاحب
تے مولانا بشیر احمد مغفور سعیدی

دے

نانویں کرینداں

پہلی گالھ

نعت عربی زبان دا لفظ ہے۔ ایندے لغوی معنی تعریف بیان کرن
ہے۔ میں اپڑیں طور لفظ نعت کوں ترے ہسیاں وچ تقسیم کرینداں۔ ”ن“
کنوں ”نبی“ ”ع“ کنوں ”عین“ ”تے“ ”ت“ کنوں ”تعریف“
یعنی نبی دی عین تعریف۔ نعت کوں صرف محمد صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دی ذات
مبارک نال منسوب کیتا ویندے۔ ایں وچ اساں آپ دے تمام معمولات،
عبادات، سیرت، تعلیمات کوں غزل، رباعی، مسدس، مثنوی، قطعات، کافی
دے رنگاں وچ بیان کر سگدے ہئیں۔ سرائیکی ادب وچ نعت دا ہک بہوں
وڈا ذخیرہ ہے۔ سرائیکی مسلمان شاعر کئی سو سالوں توں حضرت محمد صلی اللہ علیہ
وآلہ وسلم نال اپڑیں عقیدت دا اظہار نعت شریف دے ذریعے کریندے آئیں،
کریندے پن تے کریندے راہسن۔ او شاعر حضرات جنہاں نے نعتاں
لکھدے ہوئیں اللہ، اوندے نبی (صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم) دے احکامات دی
خلاف ورزی نی کیتی تے انہاں دا ہر او شعر جیں وچ شرک دا ہک لفظ وی نی آیا
انہاں کیتے نعت ذریعہ نجات ہے تے جنہاں نے آپ دی تعریف کوں خدائی

صفات نال منسوب کر ڈتے، انہاں دا ایہ کلام نعت دی حد توں باہر ہے۔

ایں گالھوں حضرت مولانا احمد رضا بریلویؒ ہک دفعہ فرمایا ہئی:

”حقیقت وچ نعت شریف لکھن بہوں مشکل کم ہے جیکوں لوک آسان سمجھدن۔

اینڈے وچ تلوار دی دھار اُتے ٹرناں پوندے۔ اگر شاعر ودھدے تاں

الوہیت وچ بچ ویندے، اگر کمی کریندے تاں تنقیص تھیندی ہے البتہ حمد آسان

ہے کہ اینڈے وچ رستہ صاف ہے جتنا چاہو ودھدے ونجو۔ حمد وچ کوئی حد کائی

لیکن نعت وچ ڈوہیں پاسے سخت حد بندی ہے۔“

آخر وچ میں جناب رشید عثمانی صاحب دا بہوں شکر گزار ہاں جنہاں

دے قیمتی مشوریاں دے بعد میں ایہ کتاب تہاڈی خدمت وچ پیش کریندا

پیاں۔

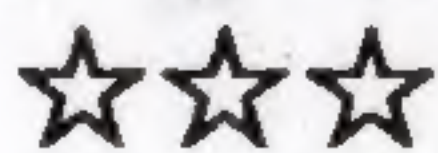
جمشید کلاںچوی اعوان

اکادمی سرائیکی ادب (رجسٹرڈ) بہاولپور

تذیر

صفحہ نمبر	عنوان	نمبر شمار
8	مدینے و نجوں تے و نجوں پیراں چل تے	1
10	تصور نبی سیں داہر ویلے راہندے	2
12	رُلی ہوئی اُمت کوں وسایا محمد ﷺ	3
14	پڑھوں سبھ درود آپاں لکھ وار رل تے	4
16	محمدؐ محمدؐ میں ہر دم پکاراں	5
18	خدا دی خدائی کوں سہایا محمد ﷺ	6
20	اے بادِ صبا ونج تے ایہ فریاد کریں ہا	7
22	نبی سیں دے درتوں شفا جُل تے گھنسون	8
24	شفا پندے ہن ونج تے بیمار جُلو	9
26	میں لا چار دی سُن چا فریاد مدنی	10
28	مِلدی پئی عِرحمت دی سوغات مدینے وچ	11
30	تریہہ حشر دے ڈینہہ مٹا ڈیسی سوہنڑاں	12
32	بیاسار اساتھ ڈکھاں داھے	13

34	پہلے عرش معلیٰ سجایا گیا	14
36	آساں پاتے گل کشکول	15
38	منکن توں میں نی شرماندا	16
40	سن گھن پکار مدنی ۲	17
42	رتبہ وڈا سرکار دا	18
44	میڈی شان عالی	19
46	میڈی سن التجا مدنی ۲	20
48	پڑھ صلوة تے بول میاں	21
50	میں ٹر آیاں درتے شفاؤ یو عربی ۲	22
52	پاک نبی ہن عالی شان	23
54	ونج تے حال سنا سو ہنٹریں کوں	24
56	دل مدینے دولاتے بیٹھے ہئیں	25
58	بھیجے رب رحمان محمدؐ	26
60	جگ توں کفر تے شرک مٹایا	27
62	میڈیاں دیداں کتھ وونج لڑیاں	28

0

مدینے ونجوں تے ونجوں پیراں چل تے
ونجوں پڑھدے صل علی آپاں رل تے

او اتجھی جگہ ہے جتھوں ملدے سبھ کجھ
نیں آندا سوالی کوئی خالی ول تے

ہے محروم جیڑھا نی سیں دی حُب توں
خدا ترس کھاسی نہ دوزخ دے بل تے

ھے قدسیں دی آمد، فرشتیں دی بھیڑ ء
ادب دی اے جا ھے اتھاں ٹر سنبھل تے

میڈا سوہنڑاں خیرات ڈے چا کرم دی
کھڑے ہئیں تیڈے در اُتے جھولی جھل تے

فقط سوہنڑاں تیڈی شفاعت دی آس ء
نہ ھے ناز جمشید کوں کہیں عمل تے

O

تصور نبی سکیں دا ہر ویلے راہندے
تہوں دل ترانے محبت دے گاندے

ایں در توں کئی وی نہیں خالی ولدا
گدا بھانویں آندے تے شاہ بھانویں آندے

اساں کول خیرات ھے سکیں دے در دی
ہے اساں نوکر تیڈے سوہنٹریں ناں دے

خدا پیا وسیندے نبیٰ سیں دے صدقے
ایں رحمت دے مینہہ وچ پیا ہر کوئی دھاندے

توں کر جتنی تعریف کر سگدیں سیں دی
ثنا خواں محمدؐ دا اللہ کوں بھاندے

خدا دا کرم تھیںی پُجسوں مدینے
نہ جمشیدؑ راہسن ایہے ڈینہہ ڈکھاں دے

O

رُلی ہوئی اُمت کوں وسایا محمد ﷺ
تے روندیں کوں گل نال لایا محمد ﷺ

ھے سارے جہانیں کیتے سیں دی رحمت
ترستیں کوں واہ واہ رچایا محمد ﷺ

دلاں دے آ دروازے کھڑکائے سوہنٹریں
کلام اللہ آ تے سنزایا محمد ﷺ

محبت دی ماکی سبھاں کوں کھوائی
نہ سمجھیا کہیں کوں پرایا محمد ﷺ

جہنم سڑن توں بچا تے اسا کوں
ھے جنت دا رستہ دکھایا محمد ﷺ

نہ جمشیدِ عربی دی درساں چھوڑیں
کہیں کوں فی خالی ولایا محمد ﷺ

O

پڑھوں سبھ درود آپاں لکھ وار رَل تے
محبت دے نال ایویں حُب وار رَل تے

نبی سیں دی شان اچ پڑھوں نعتاں وَل وَل
چھکاؤں اپڑیں سر تے ایہ دستار رَل تے

بلھا گئے رحمت دی چھاں تلے مدنی
کروں عرض سارے گنہ گار رَل تے

مدینے دے ونج ہوکا ملدا پیا ھے
شفا گھن گھنو ونج تے بیمار رل تے

خدا اتجھا سانگا بنڑاوے چا جمشید
کروں ونج تے روضے دا دیدار رل تے

O

محمدؐ محمدؐ میں ہر دم پکاراں
مدینے و نجف دے ودا پاٹ ماراں

جتھاں راہندے سوہنٹراں او ملکہ عرب ھے
بچے کیویں جیڑھا اتھاں جاں بلب ھے

میں ونج ڈیکھاں مکے مدینے دے منظر
جتھاں نور وسدا نظردا ھے گھر گھر

جھّاں سوہنٹریں پتھراں کوں کلمہ پڑھایا
جھّاں چندر ڈوں ٹوٹے کرتے دکھایا

کرم تھیوے جمشید درتے سڈاوے
اساں روندیں رُلدیں کوں گل نال لاوے

O

خدا دی خدائی کوں سُہایا محمد ﷺ
عطا کیتا رب سیں وٹایا محمد ﷺ

جہڑا آیا ڈکھاں دا ماریا ایں در تے
اوکوں خوشیاں ڈے ڈکھ ہٹایا محمد ﷺ

گناہ گارو آؤ اتھاں آپاں جلوں
ہے رحمت دا دریا وہایا محمد ﷺ

ویندے ہن اوندے در گدا لکھاں بھانویں
کہیں کوں نہ اکھ توں چکایا محمد ﷺ

گناہگار جمشید پیا سیں دے قد میں
اوکوں کملی اندر لکایا محمد ﷺ

O

اے بادِ صبا ونج تے ایہ فریاد کریں ہا
ناشاد کوں سنڈ روضے اُتے شاد کریں ہا

درتینڈے توں نکھرے تاں کئی رہ وی فی لبھدا
قد میں وچ ایں رُل موئے کوں ول آباد کریں ہا

میں کیویں تینڈے در اُتے آنواں میڈا سوہنٹراں
کوئی حیلہ کریں ہا کوئی امداد کریں ہا

ھاں قید تے پنجرہ ھے ڈکھاں دامیڈے کیتے
دَر کھول تے ایندا میگوں آزاد کریں ھا

ہئیں تیڈے بھکاری اساں ھک آس ھے تیڈی
جھولی اساں بھر گھنسون توں ارشاد کریں ھا

جہشید توں ہر ویلے مدینے دی تڑپ وچ
گئی منتاں منیں ھا ، ذکر اوراد کریں ھا

O

نبی سکیں دے درتوں مٹھا جُل تے گھنسوں
سبھے ڈکھڑے ٹلسن دوا جُل تے گھنسوں

سُخا دا سمندر پیا ٹھاٹھاں مریندے
سُچیندے ہسے اساں کیا جُل تے گھنسوں

شفاعت دیاں ٹکٹاں حشر دے ڈیہاڑے
ونڈ لین جڈاں مصطفیٰ جُل تے گھنسوں

قبر توں حشر تئیں حشر توں جنت تئیں
کریں او سبھ کجھ عطا جُل تے گھنوں

او منگتاں کوں جمشید بن منگے دیندن
جیسی اسا کوں خدا جُل تے گھنوں

O

شفا پندے ہن ونج تے بیمار چلو
ثلیندا ہے ڈکھڑے او غمخوار چلو

مٹا ڈیندے مونجھاں نبی سیں دا روضہ
ہے برکت اوندی ڈیکھو چودھار چلو

جتھاں رات ڈینہہ نور وسدا پیا ہے
کروں انھاں گلیاں دا دیدار چلو

او دربار اکھیں کوں ڈیندا ھے ٹھاڈل
جے رب ڈیوے توفیق لکھ وار جُلو

فضا ھے مدینے دی پہوں کیف آور
اتھوں تھی تے جمشید سرشار جُلو

O

میں لاچار دی سُن چا فریاد مدنی
میکوں کر چا قد میں وچ آباد مدنی

ہاں مونجھیں دا باندہ ودا خود کوں کھاندا
ڈکھے دل میڈے کوں چا کر شاد مدنی

سہیں زلفیں آپڑیں دا قیدی کیتا ہئی
کریں نہ کڈاہیں میکوں آزاد مدنی

ایہو جاں سخی ہے سیں دا گھرانڑاں
خدا خود پیا ڈیندا ہے داد مدنی

تیڈی سک سینے دے وچ ہے سلامت
اساڈی ایہا گجھ ہے جائیداد مدنی

کھائیں ڈینہہ محشر دے ایہ رُل نہ ونجے
آ جمشید دی کریں امداد مدنی

O

ملدی پئی ء رحمت دی سوغات مدینے وچ
آپاں وی چلو گھنوں خیرات مدینے وچ

کوئی خوف تے ڈر کائنی سرکار دی نگری ھے
سرتوں سمھے ٹل ویندن خطرات مدینے وچ

گنڈھ بدھ گھنوں پاندھی سکھ ساری حیاتی دے
مل پودے جیکر ساکوں هک رات مدینے وچ

کل نعمتاں اللہ دیاں سرکار وٹیندا پئے
مِلدی پئی اے ہر ویلے خیرات مدینے وچ

گھبراتے نہ مونجھا تھی سرکار دے درجُل
جَمشید بدل ویندن حالات مدینے وچ

O

تریہہ حشر دے ڈینہہ مٹا ڈیسی سوہنڑاں
پلا جام کوثر رجا ڈیسی سوہنڑاں

گناہ گاریں دے سب گناہ دھوتے وین
بدل رحمتیں دے وسا ڈیسی سوہنڑاں

سیاہ کار بدکار سب توبہ کروں
شفاعت دے دریا وھا ڈیسی سوہنڑاں

جڈاں انبیاء سارے موجود ہوسن
اُتھاں شان اپڑیں ڈکھا ڈیسی سوہنٹراں

ایڈے آدو آدو میڈے کول آدو
حشر والیاں کول صدا ڈیسی سوہنٹراں

نہ جمشید مایوس تھیویں حشر کول
سکھے خوف دل دے مُکا ڈیسی سوہنٹراں

O

بیا سارا ساتھ ڈکھاں دا ہے
ہک آسرا سیں دے ناں دا ہے

گئی ڈیوے خبر مدینے دی
دل مونجھ کنوں بہوں ماندا ہے

سب دل دے مقصد پا گھندے
جیڑھا در محبوب دے آندا ہے

محروم ہے رب دی رحمت توں
جیڑھا عشق تیڈے توں واندا ہے

جہنم دی نہیں پئی سک لاہندی
تیڈے درتے ول ول ڈھاندا ہے

O

پہلے عرشِ معلیٰ سجایا گیا
سوہنٹریں مدنی کوں ول اتھ سڈایا گیا

ہنمیاں تلمیاں نبی سیں دیاں جبریل نے
اسی طرحاں سیں کوں نندروں جگایا گیا

جتے ہرن انبیاء مقتدی بن گئے
ول مصلے تے سیں کوں کھڑایا گیا

خاتم انبیاء دا ملیا مرتبہ
رہنما سہیں کوں سب دا بنڑایا گیا

کُل ملگ تھی تے حیران ڈہدے ریہے
سدرۂ المنتہی تیں پچایا گیا

گالھ مکدی ہے جمشید محبوب کوں
ڈوں جہاناں دا دلہا بنڑایا گیا

O

آساں پاتے گل شکول
سڈ گھن مدنی آپ دے کول

ھے عربیٰ لچپال دا دَر
مِل ویسی سبھ بول نہ بول

حرص کوں چھوڑ مدینے ونج
اڑیں آپ کوں اتھ نہ رول

کیف آور تھیوے ماحول
نعت دا کناں وچ رس گھول

تسبیاں پڑھ پڑھ تے نہ غن
نہ کر بیٹھا بھرتے تول

مدنی آن ڈسایا ھے
اللہ سیں شاہ رگ دے کول

دل دے وچ جمشیدا لبھ
نہ جنگل نہ روہی پھول

O

منکن توں میں فی شرماندا
طالب ہاں رحمت دی چھاں دا

میکوں مونجھ منجھاریاں سے ھن
وداں دھوڑے دھکے کھاندا

ھاں کوں ٹھریندے نام محمد
کئی مدنی من کوں بھاندا

ٹرویں ٹرویں پندھ مک ویسی
بچ ویسوں دل نہ تھی ماندا

بے حد نعمتاں ملدیاں پیاں ھن
صدقہ ھے سبھ سکین دے ناں دا

نہ توں مونجھا تھی جمشیدا
مدنی تیڈے دل وچ رہندا

O

سن گھن پکار مدنی؎
ڈے چا دیدار مدنی؎

بن سیڈے کیویں آوے
دل کوں قرار مدنی؎

میں ڈکھ دے گھان وچ ہاں
بڈے کوں تار مدنی؎

اللہ تیکوں پوائے
رحمت دا ہار مدنیؒ

مشکل کشا جو ہمیں توں
کر بیڑا پار مدنیؒ

جہشید دے ھے دل وچ
بس تیڈا پیار مدنیؒ

○

رُتبہ وڈا سرکار دا
مدنی مٹھے من ٹھار دا

ازلوں ترے ہیں تیڈے
پیالہ پلا دیدار دا

جن بھاتے تارے سھے
صدقہ تیڈی مُسکار دا

ستر ہزار آندن ملک
کیا شان ہے دربار دا

جمشید کوں جو کچھ ملے
صدقہ ہے بس سرکار دا

O

تیڈی شان عالی
ھے ہر گئی سواہی

میڈی بھر ڈے جھولی
مدینے دا والی

میڈا ٹھر ونجے ہاں
جڈاں چھاں جالی

تیڈی مونجھ دے وچ
نہ گئی سدھ سنبھالی

اساں مست مدوے
تیڈے ہئیں موالی

ملے ساکوں آقا
او عشق بلالی

میں جمشید منگتا
توں ڈوں جگ دا والی

O

میڈی سن التجا مدنیؑ
فقیر ہاں میں تیڈا مدنیؑ

مدینے چا سڈا مدنیؑ
میڈی حسرت مٹا مدنیؑ

بزرے ھن آ شہنشاہ سب
تیڈے دردے گدا مدنیؑ

مدینہ بنڑ و بنج اکھیں
میڈے خواہیں وچ آمدنی

قبر توں لا حشر تو نڑیں
تیڈا ہے آسرا مدنی

ساڈا لہجہاں جمشیدا
محمد مصطفیٰ مدنی

O

پڑھ صلوٰۃ تے بول میاں
کناں وچ رس گھول میاں

الا اللہ دا ورد پکا
نہ توں آپ کوں رول میاں

دولت مدنی دی حُب دی
دنیا وچ انمول میاں

آپ دی ذات تے پڑھ درود
نگری نری گھول میاں

تھیوے رحمت دی کن من
گالھ مدینے دی چول میاں

دل حک واری ونج جمشید
سوہنٹریں مدنی کول میاں

O

میں ٹر آیاں درتے شفا ڈیو عربی؎
پرانا مرینض آں دوا ڈیو عربی؎

نہ دولت دی خواہش نہ جنت دی لالچ
میڈے لیکھ سترے جگا ڈیو عربی؎

تھاڈی جدائی فی سہہ سگدا سوہنٹراں
میکوں نال پاڑے دے جاڈیو عربی؎

بیاری میڈی دا ہے بس ہکو دارو
میکوں چہرہ انور ڈکھا ڈیو عربی؎

تہاڈا سوالی ، تہاڈا فقیراں
میڈی جھولی خیرات پا ڈیو عربی؎

اے جمشید کھاندا ودے دھوڑے دھکے
ایں لاچار کوں آسرا ڈیو عربی؎

O

پاک نبیؐ ہن عالی شان
ہن ساڈے ایمان دی جان

آپ اللہ سچیں دے محبوب
چاہوں والا خود رحمان

آپ دے نانویں لگ گئی ھے
ساڈی جند تے ساڈی جان

آپ دے ذریعے ملی ہے
اللہ سوہنٹریں دی پہچان

اوندی مگوں نی تعریف
لکھے غنّے لکھاں دیوان

آپ دی عظمت ہے جمشید
آپ تے اُتریا ہے قرآن

○

ونج تے حال سٹا سوہنٹریں کوں
پھٹ ہجر دے ڈکھا سوہنٹریں کوں

نبیاں دے سرور دا رتبہ
رب کیتا ھے عطا سوہنٹریں کوں

سٹڈ بے وس مجبور کوں در تے
آکھیں بادِ صبا سوہنٹریں کوں

اُمّت دا غمخوار ہے بے شک
سب دی ہے پروا سوہنٹریں کوں

ملے سارے حل تھی وین
ڈے ہک وار صدا سوہنٹریں کوں

منگویں جو جمشیدا منگ گھن
بھ کجھ ڈتے خدا سوہنٹریں کوں

O

دل مدینے دو لاتے بیٹھے نہیں
بیا سبھ کچھ بھلاتے بیٹھے نہیں

مٹھے سرکار مدنی مکی دا
پیار دل وچ وساتے بیٹھے نہیں

پوتے ہنجویں دے موتی پھلپیں تے
آپڑیاں اکھیں سجاتے بیٹھے نہیں

سکین دی اُلفت ھے ساڈے سینے وچ
ایہا دولت بچا تے بیٹھے ھئیں

سکین دا دربار ھے ادب دی جا
ساہ اپڑاں سُکا تے بیٹھے ھئیں

پوری تھیںسی مراد ہر جمشید
سکین دی چوکھٹ تے آتے بیٹھے ھئیں

O

بھیجے رب رحمان محمدؐ
گھن تے آئے قرآن محمدؐ

ورد پکارن ڈوہیں عالم
صلی اللہ علیہ وسلم

سارے نبیاں دا ایہ امام اے
رب سئیں دا ایہ خاص انعام اے

کلمہ حق سزاوٹ والا
رحمت بن تے آوٹ والا

عرب عجم دا فرق مٹایا
ہکی صف وچ آن کھڑایا

ایہ جمشید ہے سہیں دا طالب
رب دی رحمت ہر تے غالب

O

جگ توں کفر تے شرک مٹایا
گھن تے سکین اسلام ھے آیا

چشمے نور اُبلدے پئے ھن
محل کفر دے ڈلدے پئے ھن

وار سوموار دے آیا مدنی^۴
غرباء کوں گل لایا مدنی^۵

کعبہ وچوں بت بٹیونے
کعبہ سجدہ گاہ بنڑیونے

شان حضور دی میں کیا لکھاں
فن جمشید میں پہلے سیکھاں

O

میڈیاں دیداں کتھ ونج لڑیاں
میں تھل مارو وچ کھڑیاں

میکوں سنڈ چا سوہنٹراں جلدی
پئی ہاں مونجھ توں جلدی بلدی
میڈیاں گزرن اوکھیاں گھڑیاں

ریت بہوں تتی ہے تھل دی
دیر نہ کر توں ہنٹ ہک بل دی
میکوں ڈیندن مونجھاں تڑیاں

دل دل پئی تانگھاں تانگھاں
پیاں ہاں وچ لگن سانگاں
اکھیں وچ ہنجوں دیاں لڑیاں

کڈاں آسی شہر مدینہ
ڈیکھن اکھیں ٹھرے سینہ
جتھ ہن رحمت دیاں جھڑیاں

سوچاں وچ توں وسدیں پیارا
ڈیونڑاں توں ھے میکوں سہارا
کیوں میں خود مہارن بنڑیاں

دل سیں توں اولے گھولے
تھئے ہجر فراق وچ کولے
میں ایں عشق دی بھا وچ سڑیاں

کڈاں ونج دیدار کریاں
تیڈی چوکھٹ ونج چھیاں
گل پاتے پھلاں دیاں لڑیاں

ملک عرب ڈوں موڑ مہاراں
ونج ڈیکھوں جمشید بہاراں
رج تے مانڑوں سکھ دیاں گھڑیاں

☆☆☆

رحمت دی چھاں

سئیں جمشید کلاںچوی دا نعتیہ مجموعہ ”مدینے دی چھاں“ میڈے سامھے ہے ڈیکھتے ہاں ٹھہرا پئے ڈاڈھی خوشی تھیندی پی اے۔ پر اے وی سچ اے جو نعت شریف لکھن سوکھا کم کینھی ڈیکھٹا پوندے جو تعریف وچ کتھائیں گھانا وادھانہ تھیوے اے سچ اے جو زیر بردا فرق آوے تاں مطلب کجھ دا کجھ تھی ویندے۔ شاعری دی سارے صنفیں وچوں نعت یا مولود شریف کوں اوکھا آکھیا گئے ایں اوکھ دا ذکر کتاب دے مصنف جمشید کلاںچوی ”پہلی اپنی گالھ وچ امام اہلسنت دا حوالہ نقل کرتے کیے۔

حضرت مولانا احمد رضا خاں بریلوی ہک دفعہ فرمایا ہئی جو حقیقت وچ نعت شریف لکھن ہوں اوکھا کم ہے جینکوں لوک سوکھا سمجھن ایںدے وچ تلوار دی دھارتے ٹٹا پوندے، جیکر شرع و دھدے تاں الوہیت وچ ہک ویندے جیکر کی کریندے تاں غستاخی تھیندی اے پر حمد سوکھی اے جو دگ صاف اے جتنا چاہو دھدے وچو، حمد وچ کوئی بند کینھی پر مولود اچ ڈوہیں پاسے ڈاڈھیاں اوکھیاں تے حد بندیاں ہن۔

سرائیکی ناول ”جھوکاں تھیں آبادول“ آیاتاں میکوں حیرانی تھی جو ہزاراں لوک ایم اے سرائیکی کیتی ودن اوکھ نی لکھدے او بندہ جیندی تعلیم پوٹیکل سائنس ہووے اوندی کتاب سرائیکی وچ آوے خوشی تھیندی اے، سئیں جمشید کلاںچوی دا ناول یکم جنوری 2000ء وچ شائع تھیا اوندے بعد انہاں اپنا ادبی سفر جاری رکھیا تے ماء بولی دی خدمت کریندے رہے اچ ہک واری ول پیارے بھرا سئیں علامہ مغفور سعیدی صاحب ”رحمت دی چھاں“ داسودہ میڈے حوالے کیے تے میکوں آکھے جو اپنے تاثرات لکھ ڈیو۔

اچ خیمس 23 اگست شوال دی چار تے بدرے دی اٹھ اے اسپڈے وطن وسیب اچ بدرے کوئس اُپاتے اُکرس دامہینہ آکھیا ویندے مدینے دی چھاں آئی اے تاں ٹھڈی وادے جھولے آوٹ پئے گن آسمان تے بدل تے بھوئیں تے ملہار آگئی اے تے پر تھی عید وی سچل تھی گئی اے۔ اے تاں خوشی دی گالھ اے حیرانی ایں گالھ دی ہے جو سئیں جمشید کلاںچوی دی شاعری دالمکھ میڈے سامھے پہلی واری آئے۔ میں انہاں کوں صرف نثر لکھن آلا سمجھی وداہم۔ سئیں جمشید کلاںچوی وڈے ناں آلے پیو دے پتر ان انہاندے والد سئیں دلشاد کلاںچوی (24 مئی 1915 - 16 فروری 1997) ساری حیاتی سرائیکی دی خدمت کیتی جمشید سئیں جہاندی ترنخ پیدائش 6 مارچ 1953ء ہے دی خدمت داعرصہ ادھ صدی توں زاندا اے انہاندی بھین مسرت کلاںچوی داسرائیکی وچ ہوں وڈا ناں ہے انہاندی بھین اختر صباح کلاںچوی (مقیم لندن) دی کتاب ”سو جھل رستے“ شائع تھئی اے۔ عرض کرٹ دا مطلب اے ہے جو کلاںچو آلے دے سارے بھین بھرا ماء بولی دی خدمت کرٹ آلے ان سرائیکی دھرتی ماء کوں اپنی اتکھی اولاد تے نازاے۔ شالاماء دھرتی دی ساری اولاد ایویں سیاٹی تے چنگی تھیوے اپنی شناس تے اپنی سچاں آپ کرے تے سرائیکی دیس آزاد کراوے تے اپنی نگری آپ دساوے (آمین) میکوں اے جاٹ تے وی خوشی تھی اے جو سئیں جمشید کلاںچوی اپنے استاد سئیں رشید عثمانی آلی کارنگی کئی بحر وچ وڈیاں گالھیں کرویندن۔ مدینے دی چھاں وچ شامل سئیں جمشید کلاںچوی دے کجھ شعر ڈیکھو۔

ھے عربی لچال دا در
مل ویسی سبھ پل نہ پل

مدنی سئیں آن ڈسایا ہے
اللہ سئیں شاہ رگ دے کول

دل دے وچ جمشید لہ
نہ جنگل نہ روہی پھول

ظہور دھریچہ

جھوک سرائیکی دولت دروازہ ملتان

23 اگست 2012